

Glasilo učencev

OSNOVNE ŠOLE PREVOLE

Mentorica Irena Blatnik

Junij, 2022

POZDRAVLJENI, dragi bralci našega glasila!

Zaključili smo še eno šolsko leto, v katerem smo plavalili med mnogo okužbami s korono in različnimi drugimi obolenji, slabim počutjem in posledično z mnogimi odsotnostmi med učenci in učitelji, a nekako je minilo. Zaslužili smo si počitnice tako učenci kot učitelji in starši.

Želimo vsem, da naredite pravi odklop od šole in se sprostite v prečudoviti naravi, ki nas obdaja. Bodimo hvaležni vsak dan za to. Družite se z ljudmi, ki jih imate radi in s katerimi se dobro počutite, bodite prijazni in oddajajte ljubezen okoli sebe. Pomislite: Kar daješ od sebe, to prejemaš. Kaj si želite prejemati?

Vesele, sproščene in lepe počitnice, predvsem pa ostanite zdravi in se vidimo jeseni.

Od nas se je letos poslovila GENERACIJA 2007

Takole so se med seboj predstavili:

NINA T: Klara Brecljnik je prijazna in vedno rada pomaga, sploh meni. Že od vrtca se prenašamo in smo vedno skupaj, se smejimo in si pomagamo. Zdaj pa bo odšla vsaka na svojo pot, Klara si je izbrala srednjo farmacevtsko šolo in želim ji le najboljše. Vem, da bo hitro dobila nove prijatelje, saj je sproščena in vedno pripravljena za avanture. Želim pa si, da tudi me ohranjamo stike.

BARBARA : Aleks Pelc je bolj miren fantič, za kar je morda razlog tudi v tem, da je edini fant v razredu in se podreja nam puncam. Je odličen športnik, saj že 10 let trenira nogomet. V šoli mu zelo ležijo geografija, zgodovina in seveda športna. Ko učitelj kaj vpraša in želi biti prvi, ki bo odgovoril, pa ga jezik včasih prehiti in izusti kakšno neumnost, zaradi katere se vsi smejimo. Je zelo spreten in delaven, zato se je vpisal na srednjo šolo za mehatronika v Novem mestu. Verjemite mi, da bo nekoč slaven nogometaš in upam, da se bo tudi takrat spomnil na nas. Aleks, srečno.

KLARA: Nina Tekavčič je na svet prirojala 4. decembra. Kot majhna, plašna deklica je obiskovala vrtec skupaj z mano. Vedno, ko si naju videl, smo počele bedarije, saj ena brez druge ne moremo. Skupaj smo se smejale že vrtcu, skupaj prehodile pot do devetega razreda. Nina si je že od 1.razreda želela postati frizerka in ta želja se i bo uresničila, saj se je vpisala na frizersko šolo. Nina je preprosto dekle, včasih trmasto, neodločna, obožuje lakiranje nohtov. Želim ji vso srečo v življenju.

KLAVDIJA: **Nina Hribar** se nikoli ni hotela učiti in je raje preživljala svoj prosti čas zunaj na kotalkah ali pa ob gledanju TV. Vedno se je učila zadnje minute, ampak ji je vedno uspelo dobiti same petice, je pravi odličnjak. Od nekdaj je bila trmasta in mirna punca, ki nikoli noče poskusiti kaj novega v življenju. Sovraži branje knjig, prebrati že samo 20 strani se ji je zdelo veliko. Je pa prijazna in je vedno pomagala sošolcem pri učenju in nam nudila inštrukcije. Zelo obožuje čokolade, drugače pa je pri hrani zbirčna. Čeprav si nisva podobni, saj naju zanimajo različne stvari in sva karakterno drugačni, sem vesela, da skupaj nadaljujemo pot na ekonomski šoli, smer medijski tehnik.

ALEKS: **Barbara Škufca** je zelo prijazna, mirna, deluje preudarno in odraslo. Rada sošolcem priskoči na pomoč pri učenju, če le zna. Zelo rada ima konje, ima jih doma in se z njimi ukvarja veliko časa. Glede na to bo šolanje nadaljevala na veterinarski šoli v Ljubljani. V šoli je kar uspešna učenka. Če sem manjkal pri pouku, mi je vedno pošiljala snov in sem ji za to res hvaležen. Barbara, želim ti, da bi uspela in bila srečna v življenju.

NINA H: **Klavdija Škufca** je naš razredni filozof in ko smo v razredu vsi tiho, ima ona vedno nekaj za povedat. Je odlična umetnica, ki je skoraj vedno polna energije in skrbi za to, da nam v razredu nikoli ni dolgčas. Veliko razmišlja o stvareh in ko se ji nekaj ne zdi prav, to vedno pokomentira. Pri spraševanjih se s govorom in raznimi izgovori velikokrat izmuzne. Pot v srednjo šolo bova nadaljevali skupaj na ekonomski šoli v Novem mestu, in sicer na programu medijski tehnik in bova ena drugi v podporo.

Vsem želimo, da dosežejo zastavljene cilje in si ustvarijo lepo življenje.

ZLATE BRALKE - učenke Klara Breceljnik, Nina Hribar in Nina Tekavčič so brale knjige za bralno značko vseh 9 let.

Še zadnji skupni izlet – grad Otočec

Za spomin na devetletno šolanje so učenci generacije 2007-2022 posadili pri šoli češnjo.

KRONIKA DOGODKOV V ŠOLSKEM LETAU 2021/22

- ☺ **23. 9. 2021** = ŠPORTNI DAN za vse učence na šoli – dan slovenskega športa
- ☺ **24. 9. 2021** = Ekskurzija v Idrijo za vse učence
- ☺ **22. 10. 2021** = obeležitev dneva reformacije in dneva spomina na mrtve
- ☺ **21. 10. 2021** = KULTURNI DAN za vse učence – Muljava, Stična
- ☺ **15. 11. 2021** = ŠPORTNI DAN – ČŠOD Bohinj
- ☺ **16. 11. 2021** = NARAVOSLOVNI DAN ČŠOD Bohinj
- ☺ **17. 11. 2021** = TEHNIČNI DAN za učence 7.–9.– preživetje v naravi, cirkuške veščine
- ☺ **18. 11. 2021** = NARAVOSLOVNI DAN ČŠOD Bohinj
- ☺ **19. 11. 2021** = ŠPORTNI DAN- ČŠOD Bohinj
- ☺ **19. 11. 2021** = tradicionalni slovenski zajtrk
- ☺ **7. 12. 2021** = KULTURNI DAN za učence 6.–9. = ogled gledališke predstave Julija, obisk knjižnice Mirana Jarca za 7. razred – projekt Rastem s knjigo
- ☺ **25. 11. 2021** = TEHNIŠKI DAN za vse učence – adventni venčki in voščilnice
- ☺ **22. 12. 2021** = obisk Dedka Mraza
- ☺ **24. 12. 2021** = kulturni dan –JELKOVANJE, novoletna prireditev - POSNETEK
- ☺ **3. 2. 2022** = oddelčni roditeljski sestanek za vse učence
- ☺ **1. 2. 2022** = ŠPORTNI DAN za vse učence – drsanje v Kočevju
- ☺ **9. 2. 2022** = predavanje za učence, starše in učitelje – Konec igre (odvisnosti)
- ☺ **4. 2. 2022** = prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku – posnetek
- ☺ **25. 2. 2022** = zobozdravstveni in sistematski pregled za vse učence
- ☺ **24. 3. 2022** = prireditev ob materinskem dnevu
- ☺ **23. 3. 2022** = predavanje o negi in skrbi za zobe
- ☺ **28 in 30. 3. 2022** = NPZ za 3. razred
- ☺ **4., 6. in 10. 5. 2022** = NPZ za 6. in 9. razred
- ☺ **11. 5. 2022** = TEHNIŠKI DAN – obisk dežele kozolcev

☺ **19. 5. 2022 = TEHNIŠKI DAN** – spoznavanje vasi Hinje, Hrib, srečanje z gasilci, Močile

☺ **13. 5. 2022** = predavanje g. Novaka o ekološkem kmetovanju

☺ **6. 6. 2022** = izlet za pridne in nadarjene učence

☺ **13. 6. 2022** = Športni dan – plavanje za 1.triletje

☺ **13. 6. 2022** = valeta za 9. razred

☺ **14. 6. 2022** = naravoslovni dan za učence 7., 8. in 9. razreda v Kočevje

☺ **15. 6. 2022** = zaključni izlet za 9. razred

☺ **15. 6. 2022** = Športni dan – plavanje 3. r.

☺ **24. 6. 2022** = Športni dan – zaključek pouka za ostale učence

PARLAMENT

Regijskega parlamenta v Novem mestu se je udeležila učenka 9. razreda Klavdija Škufca

PROMOCIJA ZDRAVJA NA OŠ PREVOLE

V petek, 13. maja 2022, smo na OŠ Prevole v sklopu delavnic gibanja, prehrane in duševnega zdravja organizirali predavanje g. Roberta Novaka na temo ekološkega kmetovanja. Ta način kmetovanja temelji na načelu zdravja tal, rastlin in ljudi. Način dela je prilagojen ekološkemu ravnovesju v naravi in odgovornemu ravnanju z našim okoljem. Gospod Novak nam je predstavil govedorejo, saj na njegovi kmetiji vzrejajo škotsko govedo. Kmetija se nahaja daleč v stran od mest in industrijskih središč v neokrnjeni naravi Suhe krajine, zato so njihovi mesni izdelki visoke kakovosti.

Na naši šoli se zavedamo, da vsak posameznik lahko skrbi za svoje zdravje tudi z uravnoteženo in zdravo prehrano. Promocijo zdravja v šolskem okolju izvajamo preko različnih projektov, kot so: Tradicionalni slovenski zajtrk, Šolska Shema, Zdrava šola, dnevi dejavnosti in ure oddelčne skupnosti. Dodana vrednost šolskemu delu pa je vključevanje zunanjih strokovnjakov. Vsi se strinjamo, da je g. Novak izjemen strokovnjak na svojem področju, zato nam je bila ura z njim poučna, zanimiva in nepozabna. Povabili ga nismo samo kot strokovnjaka, ampak tudi kot očeta naših učencev, saj skušamo v naše delo vključevati starše in domačine ter se tako povezovati z lokalnim okoljem. Tako drug drugega ozaveščamo o pomenu zdrave, v domačem okolju pridelane hrane.

Učiteljica Andreja Šilc Mihelič

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

V petek, 19. novembra 2021, smo na OŠ Prevole izvedli Tradicionalni slovenski zajtrk. Dan smo namenili ozaveščanju o tem, da hrana ne zraste v trgovini, in razmisleku o prehranjevalnih navadah. Ker je leto 2021 razglašeno kot mednarodno leto sadja in zelenjave, smo se prijavili na likovni natečaj z naslovom »Sadje in zelenjava je za zajtrk kombinacija prava« in literarni natečaj z naslovom »Iz vrta do kuhinjskega prta«. Učenci so najprej pozajtrkovali, nato so sledile likovne delavnice.

V okviru dejavnosti smo se v živo povezali tudi s Čebelarstvo Slovenije preko spletne aplikacije Zoom. Učenci so se seznanili z zanimivostmi o čebelarstvu in tradiciji čebelarstva v Sloveniji, o naši avtohtoni čebeli kranjski sivki, delu in življenju čebel, njihovem pomenu v naravi ter spoznali različne vrste slovenskega medu in ostale čebelje pridelke.

Pridružili smo se vseslovenski akciji še s pripravo Tradicionalnega slovenskega kosila. V novembru bodo na naših jedilnikih kosila, ki bodo vključevala lokalne jedi iz svežega ali kislega zelja in repe.

Dan je bil zanimiv in poučen. Naučili smo se, da je potrebno naše zdravje varovati. To lahko naredimo tako, da skrbimo za zdravo in uravnoteženo prehrano, se veliko gibamo in redno zajtrkujemo.

Učenci so na koncu dneva v avli pripravili razstavo svojih izdelkov.

Učenci in učitelji OŠ Prevole

Pomembe del izobraževanja in šolskega življenja sestavljajo dnevi dejavnosti, ki jim v šolskem letu namenimo kar 15 dni. Zajemajo kulturne, športne, tehniške, naravoslovne dneve in potekajo drugače kot sam pouk, učenci v bolj sproščeni obliki, ob veliko gibanja, v novem, drugačnem okolju pridobivajo znanje.

Naredili bomo prerez skozi te dneve, kot jih vidijo in doživljajo učenci.

TEHNIŠKI DAN

Dežela kozolcev

V sredo, 11.5.2022, smo učenci od 5. do 9. razreda obiskali Deželo kozolcev. Dežela stoji v vasi Šentrupert. Ko smo prispeli, nas je vodička lepo sprejela. Tam je bilo veliko različnih vrst kozolcev. Začeli smo z najstarejšim, ki je bil sestavljen samo iz drogov in lat. Potem smo se pomikali do najnovejšega. Po ogledu smo dobili učni list, ki smo ga rešili s pomočjo tablic, ki so opisovale kozolce. Potem smo se razdelili v tri skupine. Imeli smo tri zanimive delavnice. Prvi smo risali kozolce oziroma dele kozolcev. Ta delavnica mi ni bila tako všeč. Bolj sem uživala, kjer smo popisovali stare predmete. Jaz sem popisovala mlinček za kavo. Na zadnji delavnici pa smo se igrali kmečke igre. Igrali smo se lovljenje, telefonček in zemljo krast.

V deželi sem se zelo zabavala, predvsem zato, ker sem bila s svojimi prijatelji in ker je bilo lepo vreme.

Sofia Suraci, 8.r.

V sredo, 11. 5. 2022, smo imeli učenci od 6. do 9. razreda naravoslovni dan v Šentrupertu, v deželi kozolcev. Tja smo odšli ob 8. uri. Ko smo prišli, smo imeli predstavitev kozolcev, ki so se gradili po celi Sloveniji, od najbolj preprostih do najbolj zapletenih - enojni, toplarji ..., potem pa različne delavnice. Najprej smo risali kozolce, ali njihove detajle. Kasneje smo se seznanili z delom kustosa in popisovali razne stare predmete - kavni mlinček, grablje, potičnik. Tam sem se najbolj zabaval, ker sem se naučil, kako zabavno je delati z zgodovinskimi predmeti. Kasneje smo imeli športno delavnico, kjer smo se igrali kmečke igre. Najprej spravilo sena, potem pa bratce in sestrice. Kmalu smo končali, potem smo imeli malico in se odpravili domov.

Z veseljem sem ponovil tak dan, saj smo imeli na koncu predstavitev gradnje kozolcev od domačih mojstrov.

Gabrijel Črnica, 8.r.

V sredo, 11. 5. 2022, smo imeli učenci od 5 do 9 razreda tehnični dan v Šentrupertu v Deželi kozolcev. Tja smo prišli ob 8. uri in potem se je začel naš dan. Na začetku smo spoznali manj napredne kozolce, kot so samo v zemljo zapičene rogovile z vejami, da je kmet lahko obesil seno kar na polju, potem pa palice odnesel. Kasneje smo izvedeli za sestavne dele kozolcev

(rante-palice, ki so počez kozolca, babe-podporne skodle, narejene iz malte ali kamna). Kasneje smo spoznali modernejše skednje, kot so toplar, ki se ga uporablja tudi pri nas. Ko smo ogledali vse kozolce, smo dobili delovne liste in imeli 15 minut, da smo jih rešili. Po uspešnem reševanju smo spoznavali kmečke igre, ki so se jih včasih igrali pod kozolci. Čez nekaj časa smo se zamenjali in na naslednji točki smo risali, potem pa popisovali stare stvari. Na koncu smo imeli malico, potem pa smo otroci izropali trgovino s spominki. Ta dan mi je bil zelo všeč in z veseljem bi ga kdaj ponovil.

V sredo, 11. maja, smo odšli v deželo kozolcev. Spoznali smo kmečke igre. Nekatere pa smo že poznali. Na začetku dneva se mi je zdelo dolgočasno, ampak je postalo zanimivo.

V sredo zjutraj sem normalno vstala, se uredila in šla v šolo. Ko sem prišla v šolo, smo hitro pozajtrkovali in odšli na avtobus. Peljali smo se približno eno uro in petnajst minut. Med vožnjo sem se zabavala in je hitro minilo. Ko smo prišli v Šentrupert, nas je sprejela vodička in nas popeljala po deželi. Po ogledu muzeja na prostem smo dobili učni list. S prijateljem in prijateljicami smo ga skupaj rešile. Imeli smo zelo natrpan urnik, zato mi je ena naloga ostala in sem ga mislila rešit na avtobusu. Nato smo imeli malico. Ker smo nekateri prej pojedli, smo na hitro odšli v trgovino. Zelo se nam je mudilo, zato smo se hitro razdelili v skupine in odšli na delavnice. Na prvi delavnici smo seno dali na kozolec da se je posušil. Igrali smo se kmečke igrice, ki smo jih že poznali, saj smo iz kmečkih krajev. Na drugi delavnici smo imeli učilnice s sena na prostem. Zelo so mi bile všeč. Na tej delavnici smo risali kozolce ali pa detajle na njem. Na zadnji delavnici smo postali kostese. Na voljo smo imeli različne predmete, ki smo jih lahko opisali na list, na katerem so že bile napisane ključne besede.

Na koncu smo šli v trgovino, nato pa na avtobus. Na poti domov sem bila zelo utrujena, zato nisem rešila učnega lista do konca.

Dan je bil res zanimiv.

Julija Škufca, 6.r.

V sredo, 11. 5., smo učenci odšli na izlet v Šentrupert. Zbrali smo se v šoli in po malici nas je pred šolo čakal avtobus, s katerim smo se odpeljali do dežele kozolcev. Ko smo prišli, so nas tam pričakale vodičke in maček, ki nas je spremljal polovico poti. Ustavili smo se pri prvem kozolcu, ki se je imenoval enojni in o njem izvedeli zgodovino, sestavne dele ter značilnosti. Nato pa smo si ogledali vsakega posebej. Ko smo dobili vse informacije o kozolcih, smo prejeli učne liste, da smo preizkusili svoje znanje. Potem pa smo imeli še aktivne urice, kjer smo imeli tri postaje. Pri prvi smo gledali stare reči in o njih zapisovali razne podatke, npr. velikost, barvo, material, uporaba. Nato pa smo po 20 minutah odšli na drugo delavnico, kjer smo risali kozolce. Pri zadnji delavnici smo se lovili, igrali zemljo krast in zlagali seno na kozolec. Po tem pa smo si pred odhodom domov ogledali gospoda, ki sta nam predstavila delček tesarstva. Ko pa je bila ura 12.30, smo imeli čas za malico in kupovanje spominkov. Potem pa smo se počasi vkrkali na avtobus in se odpeljali proti šoli. Ko pa smo prispeli v šolo, je pome prišla moja mami in z njo sem odšla domov.

Po mojem mnenju je bil dan zelo poučen, saj smo spoznali veliko novih dejavnosti in spoznali delček preteklosti ter uporabo kozolcev.

Nina Tekavčič, 9. r.

V sredo, 11. 5. 2022, smo se učenci vseh razredov odpravili v Šentrupert na ogled kozolcev.

Ko smo prispeli, nas je tam že čakala vodička, ki nam je povedala, kako bo dan potekal. Najprej smo si pogledali, kako so se čez čas kozolci razvijali. Na začetku so bili le koli, nato pa so se počasi razvijali v kozolce. Kozolec je sestavljen iz stebrov, rant in strehe. Nekateri so tudi postavljeni na babe (to so izklesani kamni, na katerih je kozolec postavljen=.

Kozolci so bili originalno za uporabo sušenja slame in trave, nato pa so se razvili v večje in večje kozolce, dokler niso bili uporabljeni tudi za druženje in poroke. Šli so iz enodelnih v dvonadstropne, kjer so tudi shranjevali seno in preživljali svoj čas. Vsi so imeli različne kozolce, bilo je tudi odvisno, kako premožen kmet si bil in koliko materiala si lahko kupil. Povedali so nam tudi, da je vsak tesar, ki je delal kozolce, imel svoj podpis, s katerim je označil, da je on delal ta kozolec.

Po opisu vseh kozolcev smo dobili delovni list, kjer smo po vsem muzeju morali teči in hoditi, da smo dobili odgovore na vprašanja o različnih kozolcih, ki so bili po vsem muzeju postavljeni, zato smo se kar utrudili. Za tem smo pomalicali in nato smo se razdelili v skupine. Imeli smo 3 različne delavnice. Jaz sem bila v prvi delavnici, kjer smo risali. Lahko smo narisali detajl kozolca ali pa perspektivo celega kozolca. Tam smo bili približno 20 min, nato pa smo se odpravili do druge delavnice kjer smo morali opisati star pripomoček, kot je npr. lonec ali pa mlinček za kavo. O njem smo morali povedati vse, kako visok je, koliko je širok in dolg in zgodovino itd. V vsaki delavnici smo bili 20 min, zato nam ni bilo preveč dolgčas. Jaz in Sofia smo opisale mlinček za kavo, ki je bil zelo star. V tretji delavnici smo se igrali večinoma stare igre, kot so na primer zemlja krast ali pa lovljenje. Zelo smo se utrudili in nisem mogla več dihati na koncu tega. Za konec sta prišla 2 tesarja, ki sta nam pokazala, kako so kozolce sploh postavljali. Pokazala sta nam, kako so označili ravno črto na lesu, kako so ga s sekuro lepo zravnali in kako so morali stati, da se niso usekali v nogo. Govorila sta nam tudi o svojih otroških izkušnjah in kako so včasih živeli. Bilo je kar revno za razliko od sedaj in niso imeli veliko hrane. Kozolce so delali dneve in noči, cele mesece in kako so zelo malo jedli.

Za tem pa smo šli domov in tako se je naš dan končal.

Klavdija Škufca, 9. r.

Spoznavanje Hinj in Hriba

V četrtek, 19. 5. 2022, smo se učenci 1.-9. razreda odpravili do Hinj. 5.-9. razreda smo se odpravili po Hinjah. Dve devetarki sta nam predstavili Franka Lovšeta (znanega Suhokranjca). Potem smo se odpravili do domačije Krnc, kjer so nam razložili, s čim se ukvarjajo, koliko časa delajo ..., potem smo se odpravili v klet, kjer ponujajo domače jedi in pijače. Potem nam je gospa, ki se ukvarja z zgodovino Hinj, predstavila vse o gradnji cerkve. Po predstavitvi smo se

odpravili do gasilcev, kjer so nam pokazali vozila, opremo in nam dovolili, da smo preizkusili gasilske cevi. Ob 11. uri smo se vsi odpravili k Močilam. Tam smo se razdelili v skupine, v katerih sta bila dva učenca iz zadnje triade in štirje iz prvih dveh. Te skupine so delale ladjice, ostali pa so šli pogledat, od kod so včasih dobivali vodo. Po tridesetih minutah smo se zamenjali. Za konec smo vsi ladjice preizkusili. Po tem smo se s šolskim kombijem odpravili v šolo.

Ta dan mi je bil zelo všeč, predvsem, ko smo delali ladjice.

Tim Obrstar 7.r.

KULTURNI DAN

Obisk Jurčičeve domačije in samostana v Stični

V četrtek, 3. 10. 2021, se je naša cela šola odpravila na izlet v Stično. Tam smo si ogledali stiški samostan. Je ogromen. Ko smo vstopili, smo zagledali lepo urejen vrt in okoli tega vrta se je nahajal samostan. Skoraj ves je prenovljen v muzej. Največja stavba je muzej, druge pa so bivališča menihov in še manjša cerkev. V muzeju smo si ogledali, s čim so se ukvarjali včasih menihi, njihove obleke, kelihe ... Videli smo tudi, kako so včasih, ko še ni bilo tiskalnega stroja, nastajale knjige oziroma rokopisi. Pisali so jih na roke in za njih so porabili veliko časa. Zelo radi smo si ogledovali slike, ki jih je naslikal znan slikar, ki je deloval v samostanu. Po ogledu muzeja smo si z zanimanjem pogledali glavni hodnik. Ker smo imeli srečo, smo si ogledali še cerkev, ki je bila lepo okrašena. Nismo se mogli zadržati predolgo, saj so imeli menihi ravno mašo. Zanimivo mi je bilo, da morajo med jedjo biti tiho, eden od njih pa bere Sveto pismo in tako so se potem izmenjevali v branju.

Samostan sem že obiskala prej, saj sem imela tam že velikokrat klavirski nastop. Najbolj mi je bil všeč glavni hodnik, ker ima zelo lepo okrašen strop. Vsak bi si ga moral ogledati, saj je res pomembna in zanimiva slovenska znamenitost.

Sofia Suraci, 8. r.

Gledališka predstava in obisk knjižnice Mirana Jarca v Novem mestu

V torek, 7. 12. 2021, smo se učenci od 6. do 9. razreda odpravili v Novo mesto na ogled knjižnice Mirana Jarca in opere Julija.

V knjižnici so nam povedali, da imajo knjige razvrščene po starosti in za disleksike. Vodička nam je povedala, da imajo tudi zapuščino Frana Levstika. Na koncu smo učenci 7. razreda v okviru projekta Rastem s knjigo prejeli knjigo Vinka Möderndorferja Jaz sem Andrej.

Po ogledu knjižnice smo se odpravili v Kulturni center Janeza Trdine. Tam smo si ogledali opero Julija, ki je bila malo drugačna od originalne Prešernove Julije. Julijo je igrala operna pevka Irena Yebuah. Zgodba je govorila, da se Prešeren in Julija oba zaljubita, ko se prvič zagledata. Ampak Julijina mama Prešernu prepove, da se z Julijo še kdaj pogovarja, kaj šele, da jo pogleda. Na koncu se je Julija poročila z izobraženim in uglednim možem. Čez čas je videla, da je Prešeren izgubil zanimanje zanjo, saj je želel postati mož drugi ženi. Julija pa se čez nekaj let spominja tega dogodek in ji je bilo žal, da se ni poročila s Prešernom.

Ogled knjižnice mi je bil zelo zanimiv, predvsem pa opera, saj je bila po eni strani kar žalostna.

Anton Jakob, 7. r.

Učenci pred knjižnico

Prejemniki knjige – Tim, Blaž, Barbara, Anton Jakob

V torek, 7. 12. 2021, smo učenci tretje triade obiskali Novo mesto. Najprej smo si ogledali knjižnico Mirana Jarca. Vodila nas je gospa iz oddelka za izposajo knjig. Na začetku smo si ogledali oddelek za študijske projekte. Nato smo šli na otroški oddelek, oddelek za odrasle, oddelek za otroke s posebnimi potrebami ... Knjižničarka nam je potem bolj podrobno predstavila zgodovino knjižnice, njeno preteklost, podružnice, potujočo knjižnico in najboljše knjige leta.

Po predstavitvi smo se peš odpravili do KC Janeza Trdine. Tam smo si ogledali opero o Juliji in Prešernu. Opera je govorila o Primičevi Juliji in o ljubezni Prešerna do nje. Mama je sama izbrala snubca zanjo, kipa Juliji ni kaj preveč ugajal. Njen snubec je bil Francetov bogat sošolec. Nekega dne je bil ples v maskah in Prešern je hotel na vsak način plesati z Julijo, a ga je njegov prijatelj razkril in seveda vsi so bili osupli. Na koncu se je Julija poročila z bogatašem, France pa je dobil Ano. Po parih letih Julija ugotovi, da je naredila napako, ker se ni poročila s Prešernom.

Operno petje je ves čas spremljal majhen orkester in mi je bilo v veliko veselje spremljati igranje na različne instrumente.

Prvič sem si ogledala opero v živo in sem res uživala.

Manca Špiler, 8. r.

V torek, 7. 12. 2021, smo imeli učenci od 6. do 9. razreda kulturni dan.

Zjutraj smo v šoli zajtrkovali in nato smo se z avtobusom odpravili do Novega mesta. Tam smo si učenci 7. razreda v sklopu Rastem s knjigo ogledali knjižnico Mirana Jarca. Vodička nam je razkazala vse prostore in kako je razdeljena knjižnica. Več časa smo namenili mladinskim delom, kjer nam je povedala tudi malo več o disleksiji in kakšne knjige so primerne za take otroke. Potem pa nam je ob predstavitvi na računalniku povedala še nekaj o zgodovini te knjižnice in nam pokazala prvo slovensko biblijo. Na koncu smo učenci 7. razreda dobili tudi

knjigo Jaz sem Andrej, ki jo je napisal Vinko Möderndorfer. Knjižnica mi je zelo všeč in zelo dobro je pregledna.

Nato smo se odpravili v kulturni center Janeza Trdine, kjer smo si ogledali opero z naslovom Julija. Opera je govorila predvsem o zaljubljenosti Prešerna v Julijo in o njunem razpletu. Zelo mi je bilo všeč njihovo petje in oblačila, ki so jih nosili v tistem času. Če bi imela možnost, bi si to ogledala ponovno.

Upam, da bomo še kdaj odšli na kakšno predstavo ali opero, ki opisuje pesnike, saj si bomo zagotovo bolj zapomnili.

Barbara Vidmar, 7.r

Najprej smo šli v knjižnico Mirana Jarca. Pričakala nas je prijetna vodička in se nam predstavila. Nato nam je predstavila varnostne ukrepe in nas odpeljala na mladinski oddelek. Tam nam je razložila, kako sami najdemo kakšno knjigo. To mi je bilo zelo zanimivo. Nato smo šli na oddelek za odrasle in na koncu še na otroškega. Ogledali smo si knjige za slepe ljudi. Potem smo šli v sobo za predstavitve in se tam posedli. Vodička nam je predstavila zgodovino knjižnice, kakšen je tam bonton. Pogledali smo en zabaven posnetek o bontonu, pri katerem smo se vsi nasmejali. Nato so nam predstavili še mCobiss, to je spletna stran za vse knjižnice. Pri tem je najboljša to, da lahko rezerviraš knjigo.

Nato smo šli gledat in poslušat opero z naslovom Julija. Tega dogodka sem se zelo veselil, saj nisem gledal še nobene opere v živo. Najbolj zanimivo je bilo to, da sem videl veliko znanih pevcev. Ob poslušanju opere sem zelo užival.

Ta dan mi je bil všeč, ker je bil malo drugačen kot navaden šolski dan.

Luka Zore, 8. r.

V torek, 7. 12. 2021, smo imeli učenci od šestega do devetega razreda kulturni dan. Odšli smo v knjižnico Mirana Jarca v Novem mestu in na predstavo v mestno gledališče.

Ko smo prišli v knjižnico, smo se podučili o oddelkih, ki jih imajo tam, spoznali smo zgodovino knjižnice, bonton v knjižnici, o marsikaterih knjigah, pomembnih za slovensko slovstvo. Proti koncu ogleda so učenci sedmega razreda dobili še knjigo v okviru projekta raste s knjigo.

Nato smo se odpravili proti gledališču in tam smo si ogledali dvourni predstavo z naslovom Julija. Govorila je o Primičevi Juliji in o njenem življenju, družbenih odnosih. Meni je bila ta operna predstava zelo všeč, saj smo se končno o njej naučili nekaj drugega kot iz zgodb o Prešernu, kjer smo Juliji namenili komaj nekaj strani.

Ta dan mi je bil zelo všeč, saj je bilo lepo zapustiti šolske klopi in se podati nekam drugam, ob tem pa se še marsikaj pametnega naučiti.

Gabrijel Črnica, 8. r.

Utrinki s prireditve ob materinskem dnevu

ŠPORTNI DAN

Drsanje v Kočevju – 1. 2. 2022

V torek, 1.2.2022, smo odšli v Kočevje drsat. Tega sem se že dolgo veselila, saj zelo rada rolam, kar je podobno drsanju.

V torek zjutraj smo odšli normalno v šolo. Ko se je začela prva ura, smo odšli na zajtrk. Po zajtrku nas je pobral avtobus in odšli smo v Kočevje.

Ko smo prišli v Kočevje, smo stali nekaj časa v vrsti, da smo dobili drsalke. Med čakanjem sem bila zelo živčna, saj sem komaj čakala drsanja.

Ko sem prišla na igrišče, sem potrebovala nekaj časa, da sem se navadila. Ko pa sem že dirkala po igrišču, me je nekdo spotaknil. Takoj sem odšla do ograje, saj so me zapestja zelo bolela. Ko sem se počutila bolje, sem šla pomagat in učiti drsat 1. in 2. razred, saj so bili prvič na

drsališču. Ko je minilo približno dve uri, smo dobili čaj. Še malo smo drsali, nato pa odšli nazaj v šolo, kjer smo pojedli kosilo in odšli domov.

Vse razen to, da sem ugotovila, da sem si nategnila kite v zapestju, mi je bil dan zelo všeč.

Julija Škufca, 6. r.

V torek, 1. 2. 2022, smo imeli učenci osnovne šole Prevole vsi od prvega do devetega razreda športni dan. Učitelji so nam povedali, da se bomo z avtobusom odpravili v Kočevje in tam ostali nekaj časa ter drsali. Vsi smo bili zelo veseli. Zjutraj smo se najprej testirali in pojedli malico. Po njej smo se preobuli, oblekli bunde in odšli na avtobus. Seveda smo morali sedeti po razredih in se nismo smeli mešati. Z nami so bili razredniki skoraj vseh razredov. Do Kočevja je trajala vožnja približno pol ure. Ko smo prispeli, smo čakali kar nekaj časa, saj so najprej dobili drsalke najmlajši in na koncu najstarejši. Tam so učitelji razdelili drsališče zato, da so se mlajši in tisti, ki niso vedeli, kako drsati, naučili. Čez nekaj časa so meje umaknili in smo se lahko prosto drsali po drsališču. Po uri in pol so učitelji začeli deliti čaj. Tam smo ostali še eno uro in pol ter se kasneje odpravili v šolo in na koncu domov.

Anton Jakob Goričar, 7. r.

V torek, 1. 2. 2022, smo se s šolskim kombijem odpravili na kočevsko drsališče. Ob prihodu so nas čakale drsalke. Ko smo si jih nadeli, smo stopili na drsališče, vsi smo bili ob prvih korakih zelo nestabilni in nerodni. Kljub tem motnjam smo drsanje hitro osvojili in drveli po drsališču. Bili smo zelo veseli, saj smo pred prihodom vsi govorili, da nam ne bo šlo in da se bomo drsali po zadnjici. Po dvourni vožnji smo imeli odmor za čaj in uspeli smo si pogreti zmrznjene prste. Po odmoru pa smo spet stopili na drsališče. Vzdušje je bilo zelo prijetno, saj nas je ob drsanju spremljala glasba. Potem pa smo si sezuli drsalke in se odpravili proti domu. Vsi smo bili utrujeni, malo so nas bolele noge, vendar se zato nismo zmenili, saj smo vsi zelo uživali.

Športni dan je bil zelo zanimiv in zabaven, uspeli pa smo jih odnesti brez večjih poškodb in bušk.

Barbara Škufca, 9. r.

V torek, 1. 2. 2022, smo cela šola odšli drsat v Kočevje. Ko smo prišli, smo si izposodili drsalke. Ko smo se obuli, smo lahko že drsali. Z začetka je šlo slabo, ampak s časoma smo se naučili in šli smo kot rakete. Na začetku smo mlajšim ponudili pomoč, na voljo pa so imeli tudi tjulenjčke. Kmalu so se jih naveličali, zato smo jih lahko imeli tudi mi. Zaradi zabavanja smo dostikrat obtičali na tleh, časa za jok pa seveda ni bilo. Dobili smo čaj, nato pa smo hitro odšli nazaj, kjer se je zabava spet začela, energije nam kar ni zmanjkalo. Kmalu smo morali na kosilo in tukaj se je vse naše veselje zaključilo.

Meni je bil ta dan eden iz med najljubših, saj smo se res imeli fino. Dan mi bo ostal v spominu, če ne drugega zaradi modric.

Klara Brecljnik, 9. r.

V torek, 1. 2. 2022, smo se cela šola odpravili drsat. Od 1. do 7. razreda smo šli na avtobus, 8. in 9. razreda pa s šolskim kombijem. Ko smo prispeli do kočevskega drsališča, smo si izposodili drsalke. Ko smo si jih obuli, smo si razdelili drsališče. Jaz in Polona sva se lovili z Gabrijelom in Antonom Jakobom. Kasneje sta se pridružila Gal in Marcel.

Nekaterim sem pomagala drsati. Izposodili smo si tjulenjček in se vozili.

Približno ob 11.20 smo se odpravili nazaj v šolo. Ko smo prispeli, smo šli pojest kosilo.

Po kosilu smo odšli domov.

Tajda Lucija Muhič, 5.r.

Dan športa 23. 9. 2021

V četrtek, 23. 9. 2021, smo imeli ŠD. Na začetku dneva smo imeli razredno uro, kjer smo se pogovarjali o športu.

Po razredni uri je sledila aerobika. Tam smo plesali po ritmu in delali različne gibe. Zadnjih 20 minut smo plesali koreografijo na različne pesmi. Zelo mi je bilo všeč, ko smo plesali.

Ko je bilo konec, smo šle punce na mivko in igrale odbojko. Jaz, Sofia, Viktorija in Barbara Vidmar smo igrale proti 9. razredu. Zmagale smo prvi set.

Imeli smo se zelo super! Na krosu sem bila sedma po vrsti. Bila sem zelo zadovoljna, saj sem izboljšala svoj rezultat.

In na koncu je bil še pohod. Šli smo po gozdni poti, se obmetavali z listjem in se imeli super.

Manca Špiler 8.r.

ŠOLA V NARAVI

Teden učenja v naravi - OŠ Prevole v ČŠOD Bohinj

Učenci naše šole se šole v naravi udeležijo vsako leto. V tem tednu izpeljemo športne, naravoslovne in tehniške dneve v drugem okolju. Izbiramo kraje, ki se geografsko čim bolj razlikujejo od Suhe krajine, da učenci spoznajo naravoslovne, geografske, podnebne značilnosti drugega kraja, se seznaniijo z zgodovino in posebnostmi ter se športno udeležujejo glede na dane možnosti okolja – pohodništvo, plezanje, kanuizem ...

V mesecu novembru so tako učenci tretjega triletja spoznavali okolico Bohinja – geografijo, zgodovino kraja, planšarstvo, vlogo in pomen jezera, ogledali so si korita Mostnice, slap Savica, se učili, kako preživeti v naravi, se orientirati s pomočjo same narave in kompasa, ob vsem tem pa veliko prehodili, veslali po jezeru, kolesarili. Večino časa so preživeli zunaj v naravi.

Starši podpirajo ta način izvedbe dnevov dejavnosti, saj tudi samo druženje med učenci izven domačega okolja pripomore k zbliževanju in samostojnosti posameznika.

Obenem pa bi se zahvalili Občini Žužemberk, ki učencem omogoča brezplačne prevoze na dneve dejavnosti, kar močno zmanjša staršem stroške bivanja njihovih otrok v ČŠOD.

IN KAJ MENIJO UČENCI ?

V ponedeljek, 15. 11. 2021, smo se 7., 8. in 9. razredi odpravili v šolo v naravi v Bohinj. Zjutraj smo v šoli pojedli malico in odšli na pot. Vozili smo se približno 2 uri. Ko smo prispeli, smo se najprej razpakirali in se namestili po sobah. Nato je sledilo kosilo in takoj po kosilu je bila naša prva dejavnost. Odšli smo ven in spoznali, kako sploh je nastalo Bohinjsko jezero. Potem smo si ga tudi pobliže ogledali. Jezero in nasploh Bohinj mi je zelo všeč.

Za nočni program pa smo imeli pohod do Ribčevega Laza, kjer mi je bilo zelo zanimivo in malo strašljivo. Tako je sledilo spanje in že je bil naslednji dan. Dopoldne smo se peš odpravili do Stare Fužine, kjer smo si ogledali Planšarski muzej. Podrobneje smo spoznali takratno življenje planšarjev, pripomočke, ki so jih uporabljali in kako so naredili sir ter maslo. Zelo me je zanimal postopek in tudi planšarstvo se mi zdi zelo zabavno, a hkrati je tudi veliko težkega dela. Tam smo bili uro, dve in se zopet peš odpravili nazaj do doma. Popoldne pa smo nekaj besed namenili tradicionalnemu slovenskemu zajtrku in sestavljali jedilnik z lokalno pridelane hrane. Zelo rada si sama izberem jedi in odkrivam nove jedi. Ob tem sem postala malo lačna. Pomembno mi je, da se govori o tej temi, saj je zelo pomembno, kakšno hrano uživamo. Najbolj zdrava in koristna je domače pridelana, vsem drugim pa se raje izogibajmo.

Tako je prišla sredo, ki sem se je neskončno veselila, saj smo se odpravili v korita Mostnice. Vzeli smo nahrbtnike in malico ter odšli. Razdelili smo se v dve skupini in mi prvi smo se do Stare Fužine odpravili s kanuji, druga skupina pa je odšla peš. Potem pa smo se zamenjali. Kanuizem mi je zelo všeč, ampak tudi naporen, saj ko veslam malo dlje časa, me začnejo boleti roke. Se pa splača potrpeti, ker je občutek čudovit. Naprej smo se po planini odpravili peš, do

makadamske poti. Kmalu smo zagledali Hudičev most, pod njim pa najlepša korita, kar sem jih kdaj videla. Hodili smo dalje po potki in opazovali neverjetne čudeže, ki jih je naredila narava sama. Korita so zelo globoka, a hkrati čudovita. Ob reki smo se ustavili in pojedli zaslužen malico. Čez nekaj časa smo se počasi vračali domov. Moram priznati, bila sem kar utrujena.

Popoldne je sledila orientacija. Na začetku smo spoznavali kompase in se učili, kako se ga uporablja. Potem pa smo odšli na teren. Razdelili smo se v več skupin in vsak je dobil svoj kompas ter navodila za pot. Orientirali smo se s kompasom in iskali točke, po katerih smo lahko prišli nazaj do doma. Imela sem neprijeten občutek, ko smo bili čisto sami, vendar smo se zelo zabavali in se veliko naučili.

Sledil je predzadnji dan - četrtek. Odšli smo na 9 kilometrsko pot do slapa Savice. S kolesi smo se peljali do bližnje hidroelektrarne in pot nadaljevali peš po gozdu. Pot je bila na začetku makadamska, potem pa so bile samo še stopnice. Stopnice so bile spolzke, zato smo morali hoditi počasi in previdno. Bilo mi je kar naporno, ampak se je splačalo, saj ko smo prišli na vrh, je bil razgled čudovit. Videla sem slap Savico in vodo, ki se je odtekala, je bila zelo čista in lepe barve. Šumenje slapa pa mi je bil raj za moja ušesa. Tam smo se še malo poslikali in se po enaki poti odpravili nazaj v dom. Bila sem utrujena, a vendar mi je bil to eden od najlepših krajev, kar sem jih videla. Popoldne je sledila še ena dejavnost, ki mi je bila med ljubšimi. Imeli smo preživetje v naravi. Učitelj nam je zastavil naloge, mi pa smo jih opravljali in se počutili, kot da gre za resno preživetje. Ena od prvih nalog je bil filter za čiščenje vode. V plastenko z odrezanim dnom smo položili oglje in različne velikosti kamenja. V ta filter smo zlili vodo iz jezera, ki smo jo še bolj umazali. Ven je pritekla čista voda, ki smo jo morali spiti. Na srečo smo vsi preživeli. Potem nas je učitelj poučil o pohlajenosti in nam dal, vsaj zame bolečo nalogo. Vsi smo morali držati gole roke pod mrzlim jezero za 2 minuti. Roke so me od samega mraza zelo bolele. Nato smo odšli prižgati ogenj, vendar smo se morali najprej naučiti, kako to storimo. Dobili smo kresilo in košček vrvice ali papirnatega robčka. Ni mi uspelo v prvem poskusu, vendar z malo vaje sem to obvladala. Ko smo se vse to naučili, je bil čas, da vsak vzame svojo podlogo in se umakne v gozd, kjer je čisto sam. Bilo me je strah in po nekaj minutah sem se počutila zelo osamljeno. Gledala sem okoli sebe in se dolgočasila. Vse je bilo tako tiho in umirjeno. Tako, da sem se lahko sprostil. Po pol ure nas je učitelj s piščalko poklical nazaj v dom. S tem smo si približno predstavljali, kako je, ko se izgubiš. Ta dejavnost mi je bila najboljša od vseh, saj sem se veliko naučila o stvareh, ki so zelo pomembne v življenju.

Na žalost je sledil že petek, ko smo morali oditi domov. Preden smo odšli, smo imeli še eno dopoldansko dejavnost. Usedli smo se na kanuje in odveslali do sredine jezera, kjer smo merili temperaturo jezera, preverili, do kam seže svetloba in podobno. Tokrat smo res do podrobnosti spoznali Bohinjsko jezero. Pogledali smo tudi, katere živali živijo v njem in raziskali čistost jezera. Zelo mi je bilo zanimivo in poučno. Odveslali smo nazaj na kosilo.

Do konca smo spakirali in že nas je čakal avtobus. Poslovali smo se od vseh zaposlenih in se odpeljali. Vmes pa smo se ustavili na Brezju in si pogledali čudovito in mogočno cerkev. Sprehodili in ogledali smo si tudi notranjost cerkve. Ta cerkev mi je ena najlepših.

Letošnja šola v naravi mi je bila zelo všeč in Bohinj sem zapustila z veliko znanja in navdušenosti.

Barbara Vidmar, 7.r

PREŽIVETJE V NARAVI

V sredo naše pustolovščine v šoli v naravi smo imeli meni najljubšo temo - preživetje v naravi. Dobili smo se v popoldanskem času in lahko smo bili samo toplo in športno oblečeni. Na začetku nam je učitelj razlagal o preživetju v naravi, potem pa smo začeli s prvo aktivnostjo. Morali smo narediti filter za vodo, ki smo ga naredili iz mivke, krpice, oglja, malega in velikega kamenja. Ko smo naredili, smo morali poskusiti vodo. Nato smo zakurili ogenj z magnezijevo palčko in kresilom. Jaz sem potreboval kar nekaj časa, da sem zakuril vrstico, potem pa sem robec zakuril z lahkoto. Nato pa smo šli za 25 minut sedeti v gozd, da bi videli, kako je planincem, ki čakajo celo noč, da jih pridejo rešiti. Bilo je zelo čudno, saj se nisi smel nič premikati. Jaz sem samo sedel in opazoval list, ki je pristal zraven mene. To šolo v naravi bi z veseljem ponovil.

Gabrije Črnica, 8. R.

Od 15. 11. do 19. 11. 2021 smo šli v ČŠOD v Bohinju. Najprej smo v šoli zajtrkovali in nato šli na avtobus. Med vožnjo smo se pogovarjali, se šalili in se zabavali. Ko smo prispeli, nas je pričakala vodja doma in nam predstavila pravila. Prtljago smo pustili pri recepciji. Dvigalo nam je kovčke raznosilo po nadstropjih. Ko smo prišli v sobo, sem bil zelo presenečen, saj tako lepe sobe še nisem videl v nobenem domu. Imeli smo še svojo kopalnico. Nato smo si oblekli postelje in se pri tem zelo nasmejali. V sobi smo bili Marcel, Gabrijel, Gal in jaz. Ko smo vse postorili, nas je pričakalo kosilo. Hrana je bila odlična, kuharji pa duhoviti.

Nato smo imeli spoznavanje Bohinja. Bile so zelo lepe poti in sreča je bila, da ni bilo nič dežja. Tam smo se kaj pogovarjali, pošalili in si kaj zapomnili. Ko smo prišli nazaj v dom, smo se preoblekli in šli na večerjo. Imeli smo še nočni pohod. Nato smo se umili in šli spat. Naslednji dan smo šli v planšarski muzej, kjer je bilo zelo zanimivo, saj je vodička predstavila, kako so pastirji izdelovali mlečne izdelke in kako so preživljali čas na pašnikih v gorah. Nato smo pokosili in imeli odmor. Vsi smo se zbrali v eni sobi in se zabavali, kartali ..., to je bil eden najlepših trenutkov v tistem tednu. Nato smo si pogledali posnetke o tradicionalnem zajtrku in sestavili jedilnike ter se veliko smejali. Sledila je večerja, po njej smo se pogovarjali z drugo šolo. Hitro smo se spoprijateljili.

Naslednji dan smo šli na korita Mostnice. Bilo je prava paša za oči. Po kosilu je sledil počitek. Vsem je prijal. Nato smo imeli lekcijo o preživetju v naravi. Morali smo zakuriti ogenj in prefiltrirati vodo in jo spiti. Naslednji dan smo šli na slap Savica. Del poti smo šli s kolesom, nato pa peš. Kaj tako lepega še nisem videl. Popoldne pa smo imeli še orientacijski tek. Najprej smo se naučili uporabljati kompas, nato pa smo šli na stezo. Naša skupina je bila najhitrejša. V postelje smo popadali kakor snopje. Naslednji dan smo preučevali jezero. Takrat smo se pa vsi naveslali.

Za konec so nam razdelili priznanja in na poti domov smo naredili postanek na Brezju. Tam je cerkev zelo lepa.

V šoli v naravi mi je bilo zelo lepo in minilo je prehitro.

Luka Zore, 8. r.

V ponedeljek, 15. 11. 2021, smo se s šolo odpravili v Bohinj v šolo v naravi. Pot do tja je bila zelo prijetna, saj smo bili v avtobusu na toplem, prepevali pesmi in se družili. Po dveh urah vožnje smo končno prispeli do doma. Tam smo se najprej seznanili s pravili doma, kar je bilo malo brez veze, saj smo bili vsi neučakani, da vidimo, v kakšnih sobah bomo preživel teden. Ko smo končno dočakali in videli sobo, smo razpakirali in se namestili. Bili smo zadovoljni s sobami in razporeditvijo vanje. Po večerji pa nas je čakal nočni pohod do vasice Ribčev Laz. Pohod je bil kar dober, saj smo spoznali Bohinj v čisto drugačni luči, saj v temi je okolica čisto drugačna. Po pohodu pa smo se odpravili spat, saj smo bili utrujeni od vožnje.

Drugo jutro smo se dopoldne odpravili na geografsko spoznavanje Bohinja. Izvedeli smo, da je Bohinjsko jezero nastalo z ledeniškim preoblikovanjem. Spoznali pa smo tudi U in V doline. To je bilo zelo zanimivo, saj je učitelj razlagal in zraven pokazal stvari. Sprehodili pa smo se tudi do Ukanca in Bohinjskega jezera, tam smo videli race, ki plavajo v jezeru in so bile zelo smešne. Dopoldne pa je sledil pohod do planšarskega muzeja. Tam smo izvedeli, kdo so planšarji in kako so se preživljali. Za to prej sploh nisem slišala in je bilo zame novo in zelo poučno. Najbolj mi je bilo zanimivo, ko so predavali o bivališču planšarjev oziroma kočah. S tem pa se je moje bivanje tam končalo, saj sem potem zbolela.

Barbara Škufca, 9. r.

Učenci pri slapu Savica

V ponedeljek, 15. 11. 2021, smo učenci sedmega, osmega in devetega razreda odšli v šolo v naravi v Bohinju. Ko smo prišli, smo odšli v svoje sobe in se razpakirali, po kosilu pa so bile na programu geografske značilnosti Bohinja. Sprehodili smo se do Ukanca, med potjo pa nam je učitelj povedal nekaj o Govicu, mimo katerega smo šli. Po vrnitvi v dom smo po večerji imeli nočni pohod v Ribičev Laz.

V naslednjih štirih dneh smo malo kolesarili in malo pešačili do slapa Savice, malo veslali s kanuji in malo pešačili do korit Mostnice in šli peš do Planšarskega muzeja. Počeli pa smo še veliko drugega, igrali družabno igro activity, imeli orientacijski tek, kjer smo v skupinah morali iskati točke na drevesih s pomočjo kompasa, imeli pa smo tudi cirkuške igre, kjer smo se lahko igrali z različnimi miselnimi igrami, kitajskimi krožniki in žonglirali. Na dan, ko smo se vrnili iz planšarskega muzeja, smo morali še v skupinah rešiti nekaj nalog in s tem ponoviti znanje, ki smo ga pridobili v muzeju.

V prostem času smo lahko igrali namizni tenis, badminton, košarko, odbojko ... Ena izmed dejavnosti, ki se je bolj razlikovala od ostalih, pa je bila preživetje v naravi, kjer smo morali približno dve minuti držati roke v hladnem jezeru, narediti filter za vodo, zakuriti robec in vrv s kovinsko palico ter sedeti približno 20 minut v gozdu, tako da se nismo videli med seboj.

Hrana v domu je bila dobra, glede na to, da sem malo izbirčna, mi določene jedi niso bile všeč. Med aktivnostmi, ki so mi bile še posebej všeč, bi uvrstila cirkuške igre, slap Savica, korita Mostnice in activiti. Med aktivnostmi, ki mi niso bile preveč zanimive, pa bi uvrstila preživetje v naravi, planšarski muzej, orientacijski tek in geografske značilnosti Bohinja.

Mislim, da je super, da imamo šolo v naravi vsako leto, saj se iz tega lahko veliko naučimo in se ob tem še zabavamo.

Nina Hribar, 9. raz.

Od ponedeljka do petka smo se učenci OŠ Prevole odpravili v šolo v naravi.

Ko smo prišli v ponedeljek v dom in se razpakirali, smo kot prvo dejavnost imeli naravne enote Bohinja. Ponedeljek še ni bil tako naporen, saj smo imeli le naravne enote in nočni pohod, kar ni bilo tako naporno.

V torek smo obiskali Planšarski muzej, ki mi ni bil ravno tako zanimiv, ampak so nam povedali vse glede tega, kako so včasih ljudje živeli in s čim so se preživljali v Bohinju in v okolici. Za tem smo se si šli ogledat korita Mostnice in hudičev most, kar mi je bilo zelo všeč, saj so bila korita zelo lepa in hkrati strašljiva. Legenda pravi, naj bi jih ustvaril hudič zaradi jeze.

V sredo smo se odpravili s kolesi do slapa Savice, o katerem smo se pogovarjali pri slovenščini. Slap je bil zelo lep in so se vse stopnice, ki smo jih prehodili, izplačale za tako lep razgled. Čeprav je bila pot mrzla in naporna, mi je bil razgled s take višine čudovit.

Ena najljubših aktivnost, ki smo jih tam imeli, pa je bilo preživetje v naravi, kjer smo morali v zelo mrzlo vodo jezera do komolcev namočiti naše roke za dve minuti. Zelo nas je zeblo. Nato smo pa s kovino morali zakuriti ogenj, kar je bilo zelo težko, saj nam je uspelo šele po kakšnih dvajsetih minutah. Mentor nam je povedal, da bi do takrat že štirikrat umrli zaradi podhlajenosti celega telesa. Morali smo tudi sedeti za kakšne pol ure v gozdu, čisto sami, kar se mi je zdelo, da je trajalo neverjetno dolgo. S tem nam je pokazal, kaj naj naredimo, če se bomo izgubili v neznanem kraju. Vse, kar lahko naredimo je, da se usedemo in poslušamo. Imeli smo tudi orientacijski tek, kjer so nam pokazali, kako pravilno uporabljati kompas. Nato smo skupine tekmovali med samo, kdo bo prvi, ki bo zmagal in se bo znal orientirati.

Ena moja ljubših aktivnosti pa so bile cirkuške igre, kjer smo se lahko pozabavali z žongliranjem in ostalimi cirkuškimi pripomočki, kar mi je bilo zelo všeč. Za zadnji dan pa smo raziskovali jezero s kanuji, kar ni bilo prijetno. Bilo je zelo mrzlo, smo pa vsaj imeli lep razgled z jezera na gore, hribe in doline.

In tako se je končal cel naš teden v Bohinju. Čeprav sem vse opisala zelo strnjeno, lahko rečem samo, da nisem uživala vedno, ampak kar pa mi je bilo prijetno, ne bom nikoli pozabila.

Klavdija Škufca, 9. raz.

Učenci druge triade pa so prav tako teden šole v naravi preživel v Bohinju, in sicer so imeli šolo smučanja na Voglu.

Učenci prve triade so tri dni šole v naravi preživali v Fari

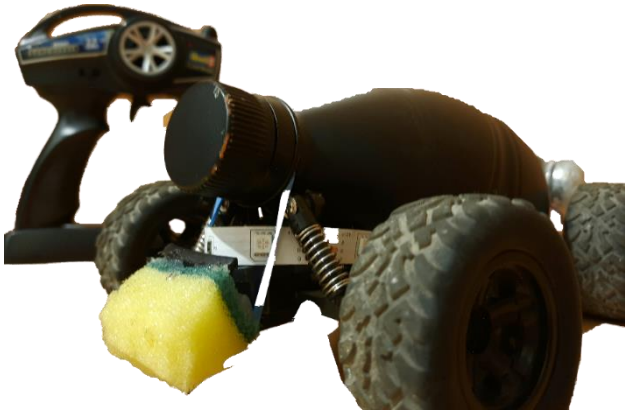

TALENT TI JE POLOŽEN V ZIBELKO

Vsak človek je za nekaj bolj nadarjen, ga določena stvar bolj zanima, določeni stvari nameni ve časa, naj bo to umetnosti, učenju jezikov, matematiki ali pa tehniki.

Tudi na naši šoli so učenci, ki izstopajo na določenih področjih. Mednje sodi učenec 7. razreda **Tim Obrstar**, ki je zelo iznajdljiv in tehnično nadarjen, saj kaže velik interes za razvijanje in sestavljanje vseh vrst strojčkov. Tu nam je prikazal dva, in sicer kuhinjski mešalnik in avto na daljinsko upravljanje.

Literarna besedila

Čudežne kraljične

Sneguljčica je bežala pred lovcem, Trnuljčica pred hudobno vilo, Pepelka pa pred hudobno mačeho.

Vse tri so se srečale ob vodnjaku sredi vasi. Pripovedovale so si zgodbe o njihovih dogodivščinah. Sklenile so, da bodo rešile te težave.

Najprej so rešile težave s Trnuljčico, ki je bežala pred hudobno vilo. Odšle so v grad in našle vilo. S skupnimi močmi so sestavile načrt. Vsi meščani so se strinjali z njimi. Vilo so ujele v past in ji vzele vse njene moči. Odnesele so jo v zapor čarovnika Kompasnostlingerja mlajšega.

Drugi dan so rešile težavo s Pepelko, ki je bežala pred zlobno čarovnico. Izvedele so, da je zlobna čarovnica svoji hčeri naščuvala proti njej. Samo oni dve sta se lahko družili s kraljevičem, Pepelka pa je morala skrbeti za njiju. Odšle so tja in tudi njih zaprle v kletke. Odpeljale so jih v zapor.

Naslednji dan so reševale zgodbo od Sneguljčice in ugotovile, da je zlobna mačeha poslala lovca, da jo ubije. Mačeho so zavezale in odnesle v zapor.

Vsi, ki so tam, bodo tam do konca svojega življenja.

Ko so rešile svoje težave, so bile vesele.

Sneguljčica si je za moža izbrala princa, ki jo je rešil s poljubom. Pepelka si je za moža izbrala princa, s katerim je plesala na plesu. Trnuljčica pa si je prav tako izbrala svojega princa. Vse so se poročile. Sneguljčica je rodila sedem otrok, Pepelka sedemnajst in Trnuljčica deset otrok.

Vsi skupaj so živeli v gradu zmaja Slonostičnega velikega. Povabile so še vse služabnike celega sveta. Vsi so živeli srečno do konca svojih dni.

Nika Hočevár, 4.r.

Vesela sem bila

Že od malega obožujem konje in nasploh vse živali, zato sem se pred enim letom redno začela ukvarjati s konji in jahanjem. Ko pa sem pridobila nekaj znanja, je bil čas za mojega prvega konja. Že en teden prej smo si ga odšli ogledat in takoj je bila ljubezen na prvi pogled. Ime mu je Fricko, je rjave barve s dolgo črno grivo. Sprva se mi je zdel malo bolj suh, ampak sploh nisem gledala na to. S starši smo se dogovorili, da ga pripeljemo domov v soboto zvečer in tako sem šla v šolo vsa neučakana in žalostna, ker sem morala čakati toliko časa. Končno je bilo pouka konec in ko sem prišla domov, me je že pred hišo čakal oče z avtom in konjsko prikolico. Takoj sem skočila v avto in odpeljala sva se do Žirovnice, kjer se je konj nahajal. Med potjo sem imela potne roke in srce mi je glasno razbijalo. Po približno dveh urah sva prispela in že čez okno sem zagledala mojega lepotca. Naložili smo ga na prikolico, vendar smo porabili kar nekaj časa, saj se ni velikokrat peljal. Po petih minutah je že stal v prikolici, sicer malo živčen, ampak priden. Z lastnikom smo podpisali pogodbo, plačali in vzeli vse njegove dokumente. Ne morem opisati, kako srečna sem bila. Nato smo se jaz, oče in čisto moj konj napotili proti domu. Vožnja je bila kar stresna zanj, vendar smo se nekajkrat ustavili na bencinski črpalki in ni bilo večjih težav. Končno sem dočkala trenutek, o katerem sem sanjala celo otroštvo. Varno in srečno smo prispeli domov in takoj smo konja odpeljali ven s prikolice. Sprva je bil prestrašen, saj je prišel v čisto nov kraj. Ni me še dobro poznal, zato je bil še v večjih skrbeh, kaj se bo zgodilo z njim. Ampak se je po parih minutah pomiril in užival v nove domu. Jaz pa sem bila presrečna, zaljubljena v konja, komaj sem čakala, da ga dobim v svoje roke. Cel dan in celo noč sem visela pri njemu.

In tako bo kmalu eno leto, odkar sva se prvič zagledala. Imela sva vzpone in padce, ampak nikakor nisem smela obupati. Zdaj sem končno dosegla, kar sem hotela in zaradi njega sem postala močnejša, pametnejša in pogumnejša. Naučil me je veliko več, kakor katera koli knjiga ali oseba. Neskončno ga imam rada.

Barbara Vidmar, 7.r.

IZLET ZA PRIZADEVNA UČENCE

V ponedeljek, 6. 6. 2022, smo imeli prizadevni učenci nagradni izlet. 17 učencev nas je odšlo na grad Kostel, kjer smo s pomočjo zabavne igre spoznali zgodovino gradu in Slovenije. Pri igri

smo morali najti znake, vrisane v Gradovo posest, in če si ugotovil vse prave, si bil sprejet v bratovščino. Igre so bile zanimive, ampak smo se kar precej kregali. Na koncu smo na neki tabli morali pritisniti 5 znakov in če si jih pritisnil pravilno, je zvonček zazvonil in naloga je bila končana.

Ob poti nazaj smo se še ustavili v podružniški šoli v Dolu. Tam smo si ogledali miniaturo šolskega muzeja, potem pa smo šli domov. Ta dan bi z veseljem ponovil naslednje leto, zato upam, da bom dovolj priden.

Gabrijel Črnica, 8.r.

Življenje otrok v Sloveniji

Ko se v porodnišnici rodi otrok, ga čuvajo in zanj skrbijo. Če družina otroka noče oziroma ga ne more preživljati, ga da v posvojitev drugi družini. Preden se otrok rodi, se izve njegov spol. Zaradi tega lahko starši otrokom že pred rojstvom dajo ime. Ime je po navadi eno, včasih dva ali več. Poleg imena pa še priimek, po navadi očetovega. Razlike med dečki in deklicami na srečo ni.

Otroci živimo s starši oziroma skrbniki na podeželju ali v mestu. Razlika v bogastvu ni velika. Živimo v hišah, stanovanjih, blokih ... Hiše so preproste, različno velike, bloki v mestu in stanovanja prav tako. Imamo vse možne prostore, a najpomembnejši so spalnica, dnevna soba, kopalnica in kuhinja. Zagotovo imamo vsi otroci več, kakor bi si želeli. Vsak otrok ima svojo sobo, če je več otrok prav tako, včasih si sobo delijo. Naši prostori so osvetljeni z električnimi lučmi, kadar pa pada sneg, jo včasih izgubimo in takrat si svetimo z mobilnimi telefoni ali prenosnimi svetili. Odpadke mečemo v koše za smeti, ki so v vsakem naselju. Poskrbljeno je tudi za pitno vodo in kanalizacijo.

Dečki in deklice smo oblečeni v zelo različna oblačila.

Fantje in punce nosimo majice, jope, puloverje, kavbojke, srajce ... Punce nosimo tudi obleke in krila. Deklice smo obute v vse možne čevlje in fantje prav tako.

Jemo petkrat na dan. Za zajtrk kosmiče, kruh z marmelado, maslom, medom, pašteto in raznimi drugimi namazi. Velikokrat pijemo mleko ali čaj. Potem sledi dopoldanska malica npr. sadje. Okoli dvanajste ure imamo kosilo, kjer jemo najrazličnejše stvari, recimo meso s krompirjem, juha, solata, rižota ... Potem imamo popoldansko malico, ki je npr. sendvič. Zadnji obrok pa je večerja. Zanj ne pojemo preveč, saj potem sledi počitek. Seveda jemo tudi sladice vseh možnih vrst. Jemo s priborom.

V šolo hodimo dečki in deklice. Od malih nog lahko obiskujemo vrtec. Potem se s 6. letom starosti začne osnovna šola, konča se ob 15. letu starosti. Osnovna šola traja devet let. To je obvezna šola, ki jo mora imeti vsak državljan. Za tem sledi srednja šola, ki si jo izbereš sam. Ta

traja tri ali štiri leta. Po srednji šoli greš lahko še na višjo izobrazbo, na fakulteto. V današnjem svetu obstajajo vse vrste poklici in imaš glede tega v Sloveniji veliko izbire.

V prostem času dečki radi igrajo nogomet, košarko, odbojko, igrajo šah, se učijo veščin, igrajo inštrumente, berejo, igrajo namizne igre, pojejo, plešejo ... Isto velja tudi za deklice, ki se poleg tega še zelo rade urejajo in modno oblačijo.

Življenje otrok v Sloveniji je kar pestro in zagotovo zelo lepo, saj imamo vse, kar potrebujemo, da smo srečni.

Sofia Suraci, 8. r.

RECEPTI PO IZBORU UČENCEV 6. RAZREDA

NAVADNI PIŠKOTI

SESTAVINE: 70 dag moko, 25 dag masla, 25 dag sladkorja v prahu, 3 jajca, 1 pecilni prašek, 1 vanilin sladkor, malo limonine lupinica

PRIPOMOČKI: posoda, cedilo, mešalnik

POSTOPEK DELA:

Moko presejemo, dodamo maslo, jajca, sladkor, pecilni prašek, vanilin sladkor, na koncu limono. Zgnetemo testo in ga pokrijemo, postavimo ga v hladilnik za 30 min. Potem začnemo delati piškote - zlagamo jih v pomaščen pekač in pečemo do zlato rumene barve (15min).

JOGURTOVO PECIVO

SESTAVINE: 1 jogurt, 1 jogurtov lonček sladkorja, 2 jogurtova lončka moko, 1/3 jogurtnega lončka olja, 2 jajci, 1 pecilni prašek, 1vanili sladkor, nekaj kapljic ruma

PRIPOMOČKI: posoda za mešanje, mešalnik, lopatka, jogurtov lonček

POSTOPEK DELA:

Navedene sestavine zmešamo skupaj, da dobimo gosto tekočo maso. Pečemo na 200°C približno 30 min.

Leon Pelc

JABOLČNO-OREHOVA PITA

SESTAVINE

TESTO:

200g moko
60g sladkor
100g masla
0,5 limonine lupine
1 vaniljo
1 rumenjak

NADEV:

4 jabolka
4 jajca
100g zmletih orehov
1 rumenjak
100g sladkorja
1 kislja smetana

POSTOPEK: V skledo damo moko, sladkor, maslo, limonino lupino, vaniljo, rumenjak in vse skupaj pregnetemo. Testo razvaljamo in ga damo v model. Čez model pokrijemo folijo in damo v hladilnik za 1 uro. Pečico prižgemo na 180°C.

Stepemo maso za nadev. Testo vzamemo iz hladilnika in nanj enakomerno polijemo nadev in damo v pečico za 50 minut. Pa dober tek!

Julija Škufca

JABOLČNE KOCKE S ČOKOLADNIM PRELIVOM

SESTAVINE: 2 jajci, skodelica sladkorja, vaniljev sladkor, 2 žlici olja, 2 skodelici mleka, 2 skodelice moko, pecilni prašek. 2 skodelici maka, 4 žlice ruma, kilogram jabolk

Obliv: 150 g jedilne čokolade, 100 g masla ali olja

Priprava

1. Pečico vklopimo na 200 stopinj, pripravimo tudi globlji širok pekač, odvisno, kako visoke kocke peciva želimo. Jabolka očistimo in posodo z njimi pokrijemo.
2. V večji posodi penasto zmešamo jajci s sladkorjem in vaniljo.
3. Postopno prilivamo olje, mleko, dodamo še moko s pecilnim praškom, mak in rum. Gladko premešamo s paličnim mešalnikom.
4. Nazadnje v zmes grobo naribamo očiščena jabolka, premešamo, v pekač damo papir za peko in vlijemo maso. Pečemo eno uro. Pečeno testo ohladimo, stopimo maslo in čokolado in polijemo po pecivu. Počakamo, da se čokolada strdi in narežemo.

Anže Tekavčič